777/07

Den 23. august 2007 blev i sag nr. 69.555:

xxxxx xxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Ved skadeanmeldelse modtaget af selskabet den 11/2 1987 anmeldte klageren, at hun havde været impliceret i et færdselsuheld den 27/8 1986. Ifølge det oplyste pådrog hun sig herved hjernerystelse, whiplash-læsion, skader på ledbånd, bindevævsblødninger, mavesmerter, svimmelhed samt stærke smerter i hoved, hals, nakke, bryst, ryg, hofte, knæ, højre kraveben, skulder arm og hånd. I skadeanmeldelsen oplyste klageren endvidere bl.a., at hun var i behandling på fysiurgisk klinik, og at hun ikke vidste, hvornår hun ville blive raskmeldt.

Til brug for sagens behandling anmodede selskabet den 17/2 1987 fysiurgisk klinik om at fremsende kopi af klagerens journal eller give oplysninger fra lægebrevet om diagnosen, behandlingen samt tilstanden ved sidste kontrol.

Af skrivelse af 25/2 1987 fra fysiurgisk klinik til selskabet fremgår:

"29-årig kvinde, som ultimo august 86 var udsat for trafikuheld med whip-lash-læsion. Amnesi for ulykkestilfældet, men fortsat generet af hovedpinegener og spænding.
Har været behandlet siden september 86 med kortbølge, manuel cervikal traktion og massage, hvorunder generne er lindret lidt, men efter genoptagelse af arbejde er tilstanden vendt tilbage - nu også med udstråling til hø. arm. Der gives derfor nu kinesiologisk behandling.
Er sidst set 4.2.87.
Tilstanden kan endnu ikke anses for stationær."

I selskabets skrivelse af 5/3 1987 til klageren hedder det:

"De lægelige oplysninger er nu modtaget, og vi kan meddele Dem at skaden af 27.08.1986 anerkendes som dækningsberettiget.

Kontakt os igen, hvis der et år efter nævnte dato stadig er følger af ulykken. Følgerne betragtes da som varige, hvilket er betingelsen for, at De kan få erstatning.

Hvis vi ikke hører fra Dem til den tid, gør vi ikke mere ved sagen."

Ifølge klageren rettede hun den 26/8 1991 skriftlig henvendelse til selskabet. Selskabet bestrider at have modtaget denne skrivelse, der er stilet til modpartens ansvarsforsikringsselskab, men som ifølge klageren tillige er fremsendt til det indklagede selskab. af en af klageren fremlagt kopi af den omhandlede skrivelse fremgår bl.a.:

"Jeg opretholder mit erstatningskrav og udbeder mig i denne forbindelse oplysning om, hvorledes jeg skal forholde mig, og hvilke erklæringer mv., jeg i givet fald skal fremskaffe."

Ifølge klageren tilskrev hun igen selskabet den 26/8 1996. Af denne skrivelse, som selskabet også bestrider at have modtaget (ifølge selskabet har det heller ikke modtaget den omtalte lægeerklæring), fremgår:

"Idet jeg henviser til mit brev af 26. august 1991 samt fremsendt lægeerklæring, opretholder jeg hermed mit erstatningskrav om dækning af svie og smerte, mén, tabt erhvervsevne, tabt arbejdsfortjeneste, tabt livsindkomst, lægelig behandling, medicin, mv. samt ødelagte briller."

I klagerens skrivelse af 26/8 2001, som selskabet ikke bestrider at have modtaget, hedder det:

"I lighed med tidligere opretholder jeg mit erstatningskrav pga. trafikulykke.
Idet min helbredstilstand nu er permanent, ønsker jeg at afslutte min personskadesag.
Jeg anmoder derfor om, at de til dette brug nødvendige papirer fremsendes til mig."

Som reaktion på klagerens henvendelse i august 2001 meddelte selskabet ved skrivelse af 5/9 2001, at kravet kunne være forældet, og selskabet udbad sig derfor oplysninger om, hvorfor hun ønskede sagen genoptaget. Endvidere anmodede selskabet klageren om at oplyse, om der var sket forværring i hendes tilstand siden skadens anerkendelse primo 1987. Herudover udbad selskabet sig oplysninger om, hvor, hvornår og hos hvem hun eventuelt havde modtaget behandling.

Ved skrivelse af 5/9 2005 rettede klageren igen henvendelse til selskabet. I denne skrivelse, som selskabet ikke bestrider at have modtaget, oplyste klageren, at hun i lighed med tidligere ønskede at opretholde sit erstatningskrav. Endvidere oplyste hun, at hendes helbredstilstand nu var stationær, hvorfor personskadesagen ønskedes afsluttet. Hun anmodede derfor om at få fremsendt de relevante papirer.

Selskabet afviste herefter at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 13/10 2005. Selskabet begrundede afvisningen med, at kravet måtte anses for forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvilket hun meddelte selskabet ved skrivelse af 10/11 2005. Af denne skrivelse fremgår bl.a.:

> "Jeg er aldeles uforstående over for, at min sag skulle være forældet, idet jeg og Social- og Sunhedsforvaltningen … har kontaktet Jer mange flere gange, end det fremgår af Jeres brev af 13. oktober 2005. Jeg håber inderligt, at I vil genoptage min erstatningssag.
>
> Jeg tillader mig hermed at fremsende resultatet af neuropsykologisk undersøgelse til brug for behandlingen af min personskadesag."

I den vedlagte neuropsykologiske erklæring af 12/12 2002, som er indhentet af Social- og sundhedsforvaltningen i S. Kommune, hedder det bl.a.:

> "**Problemstilling:**
> Det drejer sig om en 45 årig kvinde der i forbindelse med afklaring af pensionshabilitet, henvises til neuropsykologisk undersøgelse.
> Af de medsendte sagsakter og HJ's oplysning i dag, fremgår at hun i 1986 var impliceret i et trafikuheld …, hvor hun på daværende tidspunkt boede og studerede. Hun holdt i en bilkø i forbindelse med venstresving og blev påkørt bagfra af taxa, hvorved

hendes bil, en Citroén, blev presset op i bilen foran. Ved uheldet slog hun hovedet op i loftet og fik en jernstang fra sædet presset op i ryggen.
…
Blev fragtet hjem af Falck, men henvendte sig næste dag på skadestuen. Røntgenoptagelse af halshvirvelsøjlen viste at en 'flis' var slået af, og hun blev udstyret med en halskrave. Diagnoserne var hjernerystelse og piskesmæld. I lang tid derefter 'dinglede hovedet', angiveligt pga. overrevne sener. Hun har siden døjet med nakkesmerter og migrænoid hovedpine, rygsmerter, balancebesvær, transportsygetendens og snurrende parastesier i højre kropshalvdel. Blev behandlet med smertestillende medicin og fysioterapi, og har i øvrigt været i kontakt med kiropraktor, zoneterapeut, neurolog, øjenlæge, tandlæge og gynækolog pga. oplevede ulykkesfølger.

Der blev bevilget revalideringsydelse med henblik på afslutning af sin uddannelse, men da det ikke lykkedes hende at skrive et speciale til slut, ophørte ydelsen. Efterfølgende har hun forsøgt at færdiggøre sig speciale, men opgav i 2000 i forbindelse med operation for nethindeløsning.
…
Aktuelle klager:
Siden trafikulykken har hun døjet med nakkesmerter, migrænoid hovedpine, rygsmerter, balancebesvær, parastesier i højre side. Hun kan læse med venstre øje, men har i øvrigt problemer pga. nethindeløsningen. Har således næsten konstant synsforstyrrelser. Er lys - og lydoverfølsom. Har indtryk af koncentrationsbesvær, kan kun lave en ting ad gangen og overkommer ganske lidt. Kan ikke koncentrere sig om intellektuelt arbejde. Er glemsom for f.eks. navne, begreber, tekster og aftaler og føler sig nødsaget til at skrive alt ned.
…
Sammenfatning og konklusion:
…
Ved undersøgelsen i dag fremtræder HJ samlet og orienteret, uden dementielle stigmata. Hun melder om tiltagende kraftig hovedpine gennem undersøgelsesforløbet.

Undersøgelsen viser overraskende i forhold til det umiddelbare indtryk, tegn på middelsvær forringelse af indlæring, korttidshukommelse og retention (genkaldelse af det indlærte efter afledning). Evnen til abstraktiv tænkning er velbevaret. Undersøgelsesresultatet er ikke karakteristisk for organisk hjerneskade, som i øvrigt heller ikke er en sandsynlig følge efter ulykkestilfældet som dette er beskrevet. Det er derimod kendt at mangeårige kroniske smertetilstande medfører både personlighedsændring, intellektuel svækkelse, og har sociale implikationer. HJ's tilstand må efter de mange års forløb nu skønnes at være stationær."

Sagen blev forelagt selskabets cheflægekonsulent, hvorefter selskabet ved skrivelse af 8/12 2005 til klageren fastholdt det tidligere meddelte afslag på forsikringsdækning.

Klageren rettede herefter henvendelse til advokat, som den 21/2 2006 anmodede selskabet om at fremsende sagens akter. Sagen akter blev den 8/3 2006 fremsendt til advokaten. Efterfølgende fulgte yderligere korrespondance mellem parterne, hvilket imidlertid ikke resulterede i enighed. Sagen blev derefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

I den af klagerens advokat affattede klageskrivelse af 6/6 2006 hedder det bl.a.:

> "Omfanget af skaderne er blevet klarlagt efterhånden som tiden er gået. Min klient har koncentreret sig om at færdiggøre studier og etablere sig. Senere fik min klient i 2000 nethindeløsning på højre øje, som min klient først i 2005 får oplyst højst sandsynligt er en følge af ulykken.
>
> Min klient er meget smerteplaget og fik i 2003 tilkendt mellemste førtidspension.
>
> Det gøres gældende, at kravet ikke er forældet. Det gøres videre gældende, at der er indtrådt forværring af tilstanden, og at denne må henføres til ulykken."

I forbindelse med sagens indbringelse for nævnet har advokaten desuden fremlagt diverse lægelige akter.

Af journaludskrift fra Øjenafdelingen, Aa. Sygehus, fremgår bl.a.:

> "**Amb. den 05.03.00**
> Henvist akut fra egen øjenlæge pga. tiltagende synsfeltdefekter mhp vurdering og behandling.
> …
> Øjne
> Har haft øjenbetændelse for 2 år siden på højre side, der var en vis synsnedsættelse på samme side bagefter. Har været hos øjenlæge for 14 dage siden, fik konstateret går stær på højre øje. For ca. 1 år siden har pt. bemærket sorte pletter og sort skygge nedadtil på højre øje, samt yderligere synsnedsættelse.
> Pt. er nærsynet.
> …
> Konklusion
> Der er nethindeløsning på højre øje.
> Pt. kommer til indlæggelse til operation i morgen tidlig."

Af statusattest af 20/9 2002 fremgår bl.a.:

> "1. Statusbedømmelse på grundlag af patientjournal m.v.
> …
> 2000 kons. hos egen læge, … vedr. ønske om førtidspension pga følger efter whiplash i forb. med trafikulykke 1985. Klager over daglig hvp. og har stort forbrug af Pa-

nodil. Oplyser iflg. journal om tidl. revalidering, dog ingen journal-oplysninger om trafikulykken.

2000 øjenafd. Aa. Sygehus. Nethindeløsning (hø. øje), beh. med operation. Har nu ca. 20% syn og vanskeligheder fokusering. Har normalt syn ved korrektion på ve. øje."

Selskabet har herefter over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har selskabet i skrivelse af 14/8 2006 til nævnet bl.a. anført:

"ALKA forsikring bad ved brev af 5. marts 1987 klager om at kontakte selskabet omkring årsdagen for ulykken med henblik på en vurdering af eventuelle varige følger.

Med henvisning til de lægelige oplysninger, hvorefter klagers helbredstilstand har været uændret siden ulykken og sagens faktum, må klagers krav betragtes som forfaldet senest medio 1987 (på årsdagen for ulykken) og Forsikringsaftalelovens 2-årige forældelse begyndte således at løbe på dette tidspunkt, hvorfor klagers krav er forældet den 31. december 1989. Lovens 5-årige frist må så ledes anses for udløbet medio 1992.

Selskabet kan - med henvisning til det i indledningen anførte - ikke konstatere at have modtaget hverken skriftlige eller telefoniske henvendelser fra klager efter den 18. februar 1987 førend ved klagers brev af 26. august 2001 (15 år efter ulykken skete) og vi må således med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 29 fastholde, at klagers eventuelle krav er forældet.

Såfremt Ankenævnet ikke finder klagers eventuelle krav forældet ved udgangen af 1989 skal det subsidiært anføres at klagers eventuelle krav er forældet på et tidspunkt efter 31. december 1989 og senest med udgangen af 2003.

Klager gav ved sit brev af 26. august 2001 udtryk for at være klar over kravet samt at dette var forfaldet, og det faktum at klager ikke besvarede selskabets brev af 5. september 2001 med anmodning om oplysninger førend sit brev af 5. september 2005 (4 år senere) hvor klager på ny blot anførte at hun opretholdt sit krav må medføre at klagers krav er forældet idet det ikke er fremsat inden den 31. december 2003.

Sluttelig skal det bemærkes, at der ikke i de lægelige oplysninger er dokumentation for en forværring af klagers helbredstilstand, tværtimod fremgår det af den neuropsykologisk erklæring fra M.K. af 12. december 2002 at klager siden trafikulykken har døjet med de angivne gener.

Det må endvidere på baggrund af den lægelige vurdering afvises, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken i 1986 og den i 2000 (14 år senere) opståede nethindeløsning."

Hertil har klagerens advokat i skrivelse af 21/12 2006 til nævnet bemærket:

"Det fastholdes:
- at nethindeløsningen, der opstod i 2000, var en følge af ulykken,
- at det først i 2005 ved fremkomsten af epikrisen (bilag ..) var klart, at nethindeløsningen medførte varig synsnedsættelse,
- at årsagssammenhængen først var klar for min klient, da denne så bilag ..., [epikrisen]
- at nethindeløsningen ikke fremgår som skade i den neuropsykologiske erklæring, der blev indhentet i forbindelse med pensionssagen i 2002
- at i hvert fald denne del af min klients skader ikke er forældet."

Vedlagt skrivelsen har advokaten fremsendt kopi af en af klageren affattet skrivelse af 11/9 2006 med bilag (bl.a. den omtalte epikrise) samt oftalmologisk speciallægeerklæring.

I den vedlagte skrivelse af 11/9 2006 kommenterer klageren en række af oplysningerne i selskabets skrivelse af 14/8 2006 til nævnet. Af klagerens detaljerede skrivelse fremgår afslutningsvis bl.a.:

"**Tillad mig at opsummere:**

- Jeg klager over, at ALKA ikke foranledigede udmålt méngrad i 1987 med henblik på udbetaling af erstatning. Eller i 1991 eller 1996 eller 2001/02 eller 2005ff.

- Efter at jeg ikke modtog erstatning i 1987, troede jeg, at hele sagen afhang af, om jeg kunne fuldføre mit studium, og af, om min sygdomstilstand blev stationær. Hvordan kunne jeg tro andet?!

- Jeg henviser til, at jeg hele tiden har troet, at der var 20 års forældelsesfrist, og at jeg skulle opretholde kravet hvert 5. år, hvilket jeg også har gjort.

- Jeg har ikke været passiv, som påstået af ALKA; men jeg har været og er syg!

- Jeg klager over den manglende information/misinformation fra ALKAs side, som jo dog er mit eget forsikringsselskab. Man tager ikke hensyn til, at min sygdom bl.a. består i, at jeg ikke kan koncentrere mig, endsige huske fra dag til dag.

- Jeg klager over, at ALKA har mistet/tilbageholder breve fra Sektionen for Refusionssager, slutattest fra min læge K.L. af august 1987, mine breve af 26.08.91 og 26.08.96 (med henvisning til fremsendt lægeerklæring), mv.

- Jeg gør gældende, at der indtrådte en forværring (1) ultimo 2002, da jeg måtte opgive at fuldføre mit studium. Jeg havde forinden fået tiltagende invaliderende ryg- og lændesmerter.

- Jeg gør gældende, at der indtrådte en forværring (2) i 2000, da jeg fik traumatisk nethindeløsning med deraf følgende mistet syn samt invaliderende migrænoid hovedpine. Jeg erfarede, at nethindeløsningen var traumatisk, i 2005."

Af den vedlagte epikrise, som er dateret 31/8 2005, fremgår bl.a.:

"ANAMNESE
47-årig kvinde refereret af egen læge med henblik på vitreoretinal vurdering. Marts 2000 opereret på Øjenafdelingen, AA. Sygehus for hvad der må formodes at have været en traumatisk nedhindeløsning, idet patienten en halv snes år tidligere i forbindelse med trafikulykke slog hovedet voldsomt dog uden direkte stød mod øjet. Grundet aftagende syn på højre øje var patienten diagnostisk tilsyneladende uafklaret et halvt år inden operation. Opereret med kombineret extorn/interne teknik, og der er endvidere foretaget lensektomi. Silikone olie i øjet.
Svært nedat syn. Normalt seende venstre øje."

I den vedlagte oftalmologiske speciallægeerklæring af 4/10 2006, der er udfærdiget af overlæge J.E.E., hedder det bl.a.:

"KONKLUSION
Der kan næppe være tvivl om, at patienten i 2000 havde pådraget sig en traumatisk nethindeløsning. En traumatisk nethindeløsning vil enten være beliggende superonasalt (opad til mod næsen) og have en langstrakt løsning ved nethindens perifere tilhæftning eller være beliggende inferotemporalt (nedad til mod øret). Det er yderligere karakteristisk, at nethinden ofte ikke har huller i denne position, men blot langsomt er traktions løsnet. Sidstnævnte forhold skyldes at traume inducerede kontraktioner i glaslegemet, der er adhærent til nethinden, langsomt trækker denne løs.
Patienten havde en nethindeløsning af sidstnævnte karakter. Nethindeløsningen. var desuden opstået i et i øvrigt normalt og sundt øje, som på kontrallaterale side. Endvidere bemærkes, at patienten på diagnose tidspunktet kun var 42 år gammel. Alle disse forhold samstillet peger kun på traumatisk årsag. Der skal typisk vare tale om et ret voldsomt direkte eller indirekte slag, eller stød mod hovedet, som patienten netop var udsat for ved trafik ulykken i 1986. Det er karakteristisk for traumatiske nethindeløsninger, at disse kan opstå adskillige år efter relevante skade og der er ikke noget usædvanligt i at finde traumer, som ligger mere en 10 år før fundet af nethindeløsningen. Anførte er velbeskrevet i den medicinske litteratur og kan endvidere bekræftes af andre vitreoretinale kirurger. Der kan altså med anførte sygehistorie og kliniske fund ikke have været tale om en almindelig nethindeløsning. Afløsningen af nethinden har været traume baseret. Grundet aktuelle fund at ny afløsning af nethinden er der planlagt reoperation på Øjenafdeling J, Å. Universitetshospital. Genafløsningen af nethinden er blot en problematik relateret til den tidligere afløsning."

Herefter har selskabet i skrivelse af 16/2 2007 til nævnet bl.a. anført:

"ALKA forsikring har aldrig modtaget breve eller henvendelser fra Sektionen for Refusionssager endsige fra advokat H.A., hverken den 27. november 1986 eller senere.

ALKA forsikring har ej heller modtaget den angivne slutattest fra klagers læge….
…
Klager har med sikkerhed ikke fra ALKA forsikring fået oplyst, at forældelsesfristen for krav på erstatning fra ulykkesforsikringen var 20 år. Ulykkesforsikringen erstatter den medicinske méngrad, uden hensyntagen til skadelidtes erhverv eller sociale forhold, så en oplysning om at det var afgørende for erstatning, om hun fuldførte sit studium kan ej heller være oplyst af ALKA forsikring.
…
… At klager mente sig repræsenteret af Sektionen for Refusionssager var ikke ALKA bekendt, idet selskabet ikke havde modtaget nogen oplysninger herom.

Det forekommer ikke sandsynligt at ALKA forsikring har 'mistet' alle de breve klager har sendt til selskabet, slet når der er tale om breve fremsendt med flere års (5) mellemrum). Selskabet modtager megen post og ind i mellem går breve tabt, men det er ikke oplevet, at alle breve fra en bestemt forsikringstager afsendt med års mellemrum er gået tabt.

At klager 15 år efter ulykken erkender ikke at kunne fuldføre sit studium begrunder ikke alene en forværring af klagers helbredstilstand. En sådan forværring kan lige såvel efter så lang tid skyldes andre årsager, og årsagssammenhæng er i den aktuelle sag da heller ikke lægeligt dokumenteret.
…
Det er IKKE dokumenteret, at klagers nethindeløsning opstået 14 år efter ulykken i 1986 er en følge af ulykken, og dette kan således ikke betegnes som et faktum.

Overlæge J.E.s udtalelse om, at der formentlig foreligger en traumatisk nethindeløsning betvivles ikke, men hvilket traume der har udløst den kan på det foreliggende grundlag ikke anses for dokumenteret. Efter selskabets lægekonsulents vurdering kan det ikke være traumet 14 år tidligere og årsagssammenhæng ses således ikke påvist.
…
Det er ikke ALKA forsikring der har ladet tiden gå i den aktuelle sag. Da klager - eller en repræsentant for klager - ikke henvendte sig omkring årsdagen for ulykken, som nævnt i selskabets brev af 5. marts 1987 - har selskabet har ganske enkelt ikke være vidende om sagen førend klagers fornyede henvendelse af 26. august 2001, som i øvrigt - trods selskabets opfordring - ej heller blev fulgt op af lægelige dokumentation.
…
Det forekommer overvejende sandsynligt, at klager har forvekslet korrespondance med modpartens ansvarsforsikringsselskab med korrespondance til ALKA."

Efterfølgende er klageren fremkommet med yderligere bemærkninger i skrivelse af 12/3 2007 til nævnet. I denne skrivelse påpeger klageren igen bl.a., at hun først i 2005 under

en konsultation hos overlæge J.E.E., Øjenafdelingen, Å. Universitetshospital, blev bekendt med årsagssammenhængen mellem nethindeløsningen på højre øje og ulykken i 1987. Hun er derfor af den opfattelse, at selskabet bør fastsætte méngrad for synstabet og de øvrige følger af den traumatiske nethindeløsning.

Selskabets er fremkommet med yderligere kommentarer i skrivelse af 11/5 2007 til nævnet.

Nævnet har fået forelagt sagens akter.

Nævnets flertal udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at forfaldstidspunktet - og dermed forældelsesfristens begyndelse - må vurderes i forhold til hver invaliditet for sig, uanset om skadeårsagen er den samme, jf. ankenævnets kendelse i sag nr. 66.688.

Øjenskaden
Det fremgår af sagen, at klageren i år 2000 blev henvist akut til øjenafdelingen på Aa. Sygehus på grund af synsfeltdefekter. I forbindelse hermed fik hun konstateret nethindeløsning på højre øje, hvorfor hun umiddelbart herefter gennemgik operation.

Som sagen foreligger oplyst finder nævnet at måtte lægge til grund, at den konstaterede nethindeløsning er forårsaget af ulykken i 1986. Endvidere finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren først fik objektivt grundlag for årsagssammenhængen i 2005. På den baggrund finder nævnet, at klagerens krav på erstatning for øjenskaden ikke er forældet, da klageren rettede henvendelse til selskabet ultimo 2005.

Øvrige skader
Klageren har på behørig vis anmeldt ulykkestilfældet til selskabet i august 1987, og selskabet indhentede i den anledning oplysninger, der angav, at klagerens tilstand ikke var stationær, men viste, at der var sådanne følger af ulykkestilfældet, at det var nærliggende at antage, at klageren kunne være berettiget til ménerstatning.

Nævnets flertal finder, at selskabet under disse omstændigheder ikke var berettiget til som sket i brevet af 5/3 1987 til klageren at meddele, at "man ikke ville gøre mere ved sagen", hvis man ikke hørte fra klageren igen 1 år efter ulykkestilfældet. Det bemærkes i den forbindelse, at en forsømmelse fra klagerens side af at give selskabet alle klageren tilgængelige oplysninger efter forsikringsaftalelovens § 22, stk. 2, ikke har forældelsesvirkning, men kun retsvirkninger efter § 21, stk. 2.

Klageren har først godtgjort at have rettet ny henvendelse til selskabet i 2001, og under disse omstændigheder finder flertallet, at klagerens krav på øvrige skader må anses for forældet.

Nævnets mindretal finder alle klagerens krav, herunder klagerens krav på erstatning for øjenskaden er forældet. Mindretallet har herved lagt vægt på, at klageren i 2000 blev bekendt med denne skade, men først rettede henvendelse herom til selskabet ultimo 2005.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Herefter

b e s t e m m e s :

Selskabet, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, skal anerkende, at klagerens krav på erstatning som følge af øjenskaden ikke er forældet, og skal opgøre og udbetale erstatning med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Klagen i øvrigt kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen